

[Kristine Heltberg.]

var, at man havde hørt på, hvad et udvalg under socialministeriet havde fundet frem til netop på dette område.

Det forekommer mig, at den hurtighed, hvormed arbejdsministeren dengang lovede at ville rette henstilling til socialministeren, ikke helt svarer til virkeligheden, og det glæder mig meget, at socialministeren nu mener, forskellige forhindringer er ved at blive fejlet af bordet, således at dette udvalgsarbejde kan komme i gang.

Jeg vil gerne tillade mig at stille det spørgsmål, som man uvilkårligt kan stille sig selv, når nu dette udvalgsarbejde ikke er kommet i gang så hurtigt som bebudet: kan ministeren give os en forsikring om, at det ikke er hensyn til EF-problemer el. lign., der har spillet ind på dette område?

Socialministeren (Eva Gredal): Det kan jeg svare kort på. Jeg kan garantere for, at det ikke har været problemer af den art, der har spillet ind.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kristine Heltberg* til socialministeren:

„Kan ministeren oplyse om mulighederne for at afslutte en social konvention med Jugoslavien?“

(Spm. nr. 5).

Skriftlig begrundelse.

Allerede under et jugoslavisk delegationsbesøg blev det over for arbejdsmarkedsudvalget oplyst, at en social konvention mellem Jugoslavien og Danmark var på vej. En sådan konvention ville stille jugoslaviske fremmedarbejdere på linie med arbejdere fra lande, med hvilke vi har en sådan konvention. Imidlertid synes der at være gået temmelig lang tid, uden at konventionen er blevet undertegnet. Det ville være væsentligt af hensyn til ligestillingen af denne gruppe fremmedarbejdere med deres arbejdskammerater, hvis en sådan konvention snarest kunne undertegnes. Det er derfor af stor interesse at vide, hvor langt arbejdet med konventionen er kommet.

Socialministeren (Eva Gredal): I anledning af fru Kristine Heltbergs spørgsmål

kan jeg oplyse, at der i 1971 blev ført indledende forhandlinger mellem Danmark og Jugoslavien om indgåelse af en social forsikringsoverenskomst mellem de to lande.

Når der ikke dengang opnåedes noget resultat af disse forhandlinger, så skyldes det navnlig, at man fra dansk side ikke anså det for muligt på grundlag af den dagældende lovgivning at imødekomme en række ønsker, der fra jugoslavisk side blev fremsat med hensyn til udformningen af en overenskomst.

Det spillede også en rolle, at der i socialministeriet var blevet indledt overvejelser om ændringer af den sociale pensionslovgivning med henblik på Danmarks eventuelle tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

En eventuel gennemførelse af sådanne lovændringer vil gøre det muligt bedre at videreføre forhandlingerne med Jugoslavien på et nyt grundlag. Jeg fandt det derfor rigtigst, at de dansk-jugoslaviske drøftelser om en overenskomst blev stillet i bero, indtil det var afklaret, om den pågældende lovgivning ville blive gennemført, og det er mit indtryk, at der var forståelse herfor fra jugoslavisk side.

Inden for EF er der i øjeblikket overvejelser i gang om en fastlæggelse af fælles retningslinjer for bl. a. social sikring af gæstearbejdere fra lande uden for EF, når disse er beskæftiget i EF's medlemslande, altså bl. a. gæstearbejdere fra Jugoslavien. Overvejelserne indgår som led i udarbejdelse af et socialt handlingsprogram for EF, som efter planen skal vedtages inden 1. januar 1974. Det må forventes, at handlingsprogrammet i denne henseende vil blive baseret på, at de pågældende gæstearbejdere skal have samme levevilkår og i princippet samme stilling med hensyn til social sikring som de enkelte EF-landes egne borgere.

Under disse omstændigheder er jeg af den opfattelse, at spørgsmålet om en genoptagelse af de tosidige forhandlinger mellem Danmark og Jugoslavien om en overenskomst vil kunne blive aktuelt, når der foreligger en afklaring af, om de her i landet beskæftigede jugoslaviske gæstearbejdere vil kunne opnå den fornødne sociale sikring inden for rammerne af EF-reglerne, som vi forventer bliver vedtaget inden udgangen af indeværende år.